

KAZAKİSTAN JIRŞILIK GELENEĞİ VE BİR ÖRNEK: RUSLAN AHMETOV

İsmet ÇETİN*

ÖZET

Kazakistan sahası sözlü edebiyat geleneğinin temsilcilerinden biri jıravlardır. Şâir, bilge ve toplum lideri olan jıravlar, hayatın çeşitli yönlerini konu edinen şiirler söylerler. Söyledikleri şiirlerden biri de terme adı verilen türdür. Ruslan Ahmetov, Kazak Türklerinin jıravlarından biridir. Söylediği terme ile bunun sanatkârlık yönü örneklenmiştir.

ANAHTAR KELİMELELER

Kazakistan, Jırav, Terme, Ruslan Ahmetov

JIRAV TRADITION IN KAZAKHISTAN AND AN EXAMPLE: RUSLAN AHMETOV

ABSTRACT

One of the representatives of oral literature tradition in the region of Kazakhstan is "jırav". Jırav who are poets, omniscients, and leaders of their communities recite poems about various reflections of life. One of their poems is called "terme". Ruslan Ahmetov is one of the jırav of Turkish Kazakh. His style has been exemplified by the "terme" he has recidet.

KEY WORDS

Kazakhstan, Jırav, Terme, Ruslan Ahmetov

Kazakistan sahası Türk edebiyatı geleneği, özellikle sözlü ürünleri bakımından Türk dünyasında zenginliği itibariyle dikkat çeken bir alandır. 19. yüzyılın ikinci yarısına kadar sözlü kültür ortamını yaşayan Kazak Türkleri'nin edebî verimleri, çeşitli araştırmacılar tarafından yazıya aktarılmış ve bu verimler, 20. yüzyılın başından itibaren Kazak sahası yazılı edebiyat geleneğinin temellerini oluşturmuştur. Sovyet Sömürgesi döneminde millî bir edebiyat yaratma amacıyla gösterilen çabalar, sözlü kültürde yaşayan ve sömürgeye bir tepki olarak toplumda korunan edebî ürünlerden , bu ürünleri yaşatan gelenekten - tekamülün dışında- fazla bir şey koparamamıştır. Dolayısıyla Kazakistan

---

* Dr., Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi.

bağımsızlığına kavuştuktan sonra bu müesseseler ve temsilcileri yeniden, kaldıkları yerden geleneğin devamına, canlanmasına çalışmışlardır. Bunlardan birisi, Kazakistan'ın Akmescid (Kızılorda) vilayetinde tanıdığımız ve bu yazıda örnek olarak verdiğimiz Ruslan Ahmedov'dur.

Jırav kelimesi, ır/yır, yır/cır, yırla-cırla- kökünden türeyip joktav, öleñ, tolgav, vb. sözlü edebiyat ürünlerini yaratan ve söyleyen; hikâye ve destan tasnif eden ve anlatan sanatkâr anlamlarında kullanılmaktadır.

Türkiye sahasında âşık tipinin muadili olarak ifade edebileceğimiz jıravlar, Türkistan sahasında, destan ve hikâye anlatıcısı olarak bilinmektedirler. Özbekistan, Kazakistan, Kırgızistan, sahasında jırav/cırav, Kazan sahasında cıruçı olarak adlandırılmaktadır. Jıravlar, kopuz/ komız/kobız veya dombra ile destan ve hikâye anlatan şâir anlamındadır.

Jırav, edebiyat terimi anlamıyla, sözlü edebiyatın eski temsilcilerinden biridir. Şâir tipi olan jıravlar, büyük sosyal konuları ele alan tolgav-jırlarının müellifleri ve icracısıdır. Jırjı olmanın yanında bilge ve kâhindirler. Kaynaklarda 11. yüzyıldan itibaren geçen jırav terimi, 15.-18. yüzyıllarda büyük sanatkâr ve danışman olarak tanınmaya başlar. Jıravın bu özellikleri yanında, siyasî, askerî ve diplomatik işlerde danışmanlık görevi üstlendiği de bilinmektedir. Ancak jırav, son dönemde bütün bu fonksiyonlarını kaybedip, akın-jırşı ve kahramanlık şiirlerini icra eden sanatkârlar için kullanılmaya başlamıştır.¹

Jıravlar, özellikle 15.-18. yüzyıllar arasında Kazakistan sahasında büyük şöhrete ulaşmışlardır. Gerek dışa karşı, gerek kendi iç mücadelelerinde savaşımlara katılan jıravlar “bata” vermeleri ile ünlenmişlerdir. Siyasî, askerî diplomatik işlerde ülke/cüz/uruğ/ru liderinin yardımcısı, onun danışmanlığı yapan şahıslar olarak bilinmektedir.² Jıravların, ilk zamanlarda ağıt, şildehane (yeni doğan

¹ Z. AHMETOV-T.ŞANBAYEV, **Ādebiyettanu Terminderinin Sözdigi**, Almatı 1996, s.98

² AHMETOV –ŞANBAYEV, age., s.98; Mehmet AÇA, **Kazak Türklerinin Destanları ve Destancılık Geleneği**, Konya, 2002, s.75

çocuğun beşiğe konma töreni), kelin tüsüru (gelin alma töreni), kız uzatu (kız evlendirme töreni), sırasında söylenen geleneksel pratiklerle ilgili kısa şiirler ile jar jarları söyleyen akınlar olduğunu ve daha geç dönemlerde destan anlatıcısı olarak gelenekte yer aldıkları ifade edilmektedir. *“Vak’aya dayalı jırlar önceleri avız edebiyatında küçük jırlar-salt jırları ile çıkmış. Kapsamlı büyük destân hemen oluşmamıştır. Kazakların salt jırları şildehane (yeni doğan çocuğun beşiğe konma merasimi), kız uzatu (kızı evlendirme), kelin tüsüru (gelin almak), vb. geleneğine bağlı ortaya çıkan kısa salt jırlar zamanla genişlemiş ve vak’alı bir epos şekline dönüşmüştür. Joktav (ağıt) jırlarının çoğunluğunda ölen insanın başından geçenler anlatılmıştır. Fakat eposu jırşı veya jarşı söylemiştir. Jarşı, jokşı, jar-jarlardan sonra epos derecesine yükselterek anlatan jıravlar olmalıdır. Çünkü önceki batırlar jırında çoğunlukla jıravların adı geçer. İşte o jıravların söylediklerini değiştirmeden halka yayanlar da jırşılardır.”³*

Akın tipinin en eski temsilcisi olan jıravlar, toplumun birlik olduğu dönemlerde, mensubu buldukları oymak veya boyun temsilciliğini yapmaktan ziyade bütün toplumun temsilcileridir. Bu temsilci kimliklerinden dolayı hanın çevresinde bulunurlar. Türkistan sahası destancılık geleneği ile ilgili tespitlerde bulunan Karl Reichl; *“Karakalpak destan anlatıcıların bir tipi için kullanılan jırav terimi Kazaklar arasında da bulunur. Bu terim Abılay Han’ın (1711-1781) sarayında yaşamış olan Buhar Jırav (1693-1789) gibi daha eski Kazak destancılar için kullanılmış bir terimdir. Buhar Jırav gibi şahıslar, sadece şair değil aynı zamanda hanın yönetim işlerinde danışmanlık yapan ve han meclisinde üyelik yapan kişiler olarak yönetimle de ilişkilidir. Jırav terimi, daha yakın dönemlerde özel olarak kahramanlık destanî şiiri söyleyicisi anlamına gelip sınırlı bir mahallî kullanıma geçmiştir”⁴* ifadeleri ile jıravların fonksiyonlarını izah etmektedir. Margulan da, jıravların devlet yönetiminde üstlendikleri fonksiyon ve aldıkları görevler ile halk içindeki konumlarına paralel olarak söyledikleri şiir veya anlattıkları destanlar konusunda şunları söylemektedir; *“Jıravlar*

³ Kazak Ädebiyatının Târihi, I.Tom, Almatı 1964, s.382

⁴ Karl REİCHL , (Çev. Doç. Dr. Metin Ekici), **Türk Boylarının Destanları** , Ankara 2002, s.77

günlük hayatın küçük şeyleriyle az uğraşmış. Çoğunlukla dönemin yapısı, insanlığın problemleri, gelecek, vb. büyük şeyleri anlatmış. Bunlar da lirizm azdır. Atasözü, deyim, terme, vb. çok kullanılır. Bazı jıravlar hanları, bazıları da halkı anlatır.”⁵ Mehmet Aça da jırav hakkındaki tespitlerinde, onların tasnif ettikleri/ anlattıkları türlerin kahramanlık konulu olduğunu açıklarken, konu ile toplumda edindikleri yer ile bir paralellik kurmaktadır:”Cıravlar bir dönem ozanlarda olduğu gibi sadece kahramanlık destanlarını kopuz eşliğinde terennüm eden, irticalen manzumeler meydana getiren sanatkarlardır. Bu adı alan sanatkarlar kazak geleneğinde destan meydana getiren ve kahramanlık destanlarını en güzel şekilde terennüm eden destancılar olarak kabul edilmektedir. Kazak hanları ve bayları her zaman için cıravları yanlarında bulundurup himaye etmişlerdir. Cıravlar tıpkı ozanlarda olduğu gibi savaşlarda orduları, kahramanlık destanları ve şiirleri söyleyerek coşturmuşlardır. Nogaylı devrinde teşekkül eden pek çok destan cıravlar tarafından teşekkül ettirilmiştir.”⁶

Jıravların daha çok asker kökenli şahıslar olduğunu aktaran Ergun, tarihî destanlar, şiirler, tolgav, ösiyet, terme gibi şiirler terennüm eden, savaşlarda ordu ile birlikte hareket eden, savaş anında onların maneviyatını yükseltmek için şiirler ve destanlar söyleyen tipler olduğunu ifade ederken, Sıpira Cırav ile Bukar Cırav örneğini vererek, jıravların hanların nezdindeki pozisyonlarının önemini de açıklamaktadır.⁷

Jıravlık, usta-çırak ilişkisi ile kazanılan bir sanat dalı olarak telakki edilmektedir. Türkiye sahası âşıklarında olduğu gibi jırav olmak isteyen birisi, usta bir jırava çırak olur. Çıraklığın süresi, jırav adayının kabiliyetine bağlıdır. Aday, ne zaman bu sanatı öğrenirse çıraklık süresi biter. Ancak, adayın jıravlıkta olgunlaşıp olgunlaşmadığı, usta jırav (üstaz tarafından tespit edilir. Aday, usta jırava çıraklık yapmaya başladığı andan itibaren, yetişinceye kadar, ustasına hizmet eder. Hizmet, onun her gittiği yere gitmesi, ustasının jır söyledeği zaman hizmetinde bulunması,

⁵ **Kazak Âdebiyatının Târîhi**, I.Tom, s.379

⁶ Mehmet AÇA, age., s.73-74

⁷ Metin ERGUN, **Kopuz Sarımı**, Ankara 2002, s.114-115

onun söylediklerini ezberlemesi gibi hususlar da hizmetten sayılmaktadır. Ayrıca usta jırav, çırağına jırın esaslarını, konusunu, mazmununu; geleneksel çalgıları olan kopuz yapımı ve kopuz hakkında anlatılan efsaneleri öğretir.

Çıraklık süresi, aynı zamanda jırav adayının, jırşılık öğrenim süresidir de. Ustalaştığına kanaat getirilen aday, ustası tarafından kopuz yontmakla haberdar edilir. Çırağın yaptığı kopuz, kendisine ustası tarafından bir törenle verilir. Çıraklık süresince kopuz tartmayan çırak, ustasının kendisine verdiği kopuzu tartar. Usta jırav, kopuz çalmaya başlayan çırağa, destan küylerini (ezgi) öğretir. Bundan sonra çırak, kopuz tartıp tolgav, terme ve destanlardan bölümler söylemeye başlar. Bir kopuzu ile kısa manzumeler söyleyen aday, kopuz çalmayı ve kopuz eşliğinde destan söylemeyi iyice öğrendikten sonra ustası tarafından sanatını icra edebileceğine kanaat getirilirse , yalnız başına çalıp söylemesine izin verilir.

Bazen de ölen bir usta jıravın kopuzu çırağa verilir. Bu, jıravın ustasını temsil ve geleneği devam ettirmesi anlamındadır.⁸

Yukarıda çeşitli yollarla jırav olunduğunu ifade etmiştk. Hangi yolla jırav olunursa olunsun, Türk dünyasında görülen rüya motifi zaman zaman jıralıkta da görülür. Kam, manasçı, âşık, bahşi olmak için görülen hazırlık rüyası jıravlık geleneğinde de görülür. Jırav olma ve rüya motifi ile ilgili Karl Reichl'in de tespitleri şu şekildedir: "*Genelde bir şâir-destancının çıraklığı, erken denilecek bir yaşta, çok sık olarak da çocuk (genellikle erkek çocuk, fakat kız çocukları da olmak üzere) daha on yaşına girmeden başlar. Bazı geleneklerde çırak çocukların pek çoğunda destancılık mesleği aileden gelmektedir. Fakat, bazı toplumlarda olduğu gibi, çocuğun kabiliyeti .bir başlangıç rüyası veya bir hayal ile mesleğe girişi açıklanır (Kırgız, Azerbaycan ve Türkiye Türkleri örneklerinde olduğu gibi).*"⁹

---

⁸ ERGUN age.,111-117

⁹ REİCHL, age., s.94

Hakkında kısa bilgi verdiğimiz jıravlar, sözlü kültür ortamından yazılı kültür ortamına geçen Kazak Türk toplumunda, özellikle Sovyet sömürgeciliği döneminde, merkezî idare ve idarenin ideolojisi paralelinde eser vermeye zorlanmış, bu zorlama sonunda da gelenekli yapısında değişikliğe uğramıştır. Daha önce resmî kurumlarda görev almayan, kendi yetenekleri, bilgelikleri sayesinde hayatlarını kazanan jıravlar, bu dönemde- toplumun yerleşik hayata geçmesi ile de-resmî kurumlarda görev almışlar ve hayatlarını bu yolla kazanmışlardır. Kazakistan'ın Akmescid (Kızılorda) vilayetinde görüştüğümüz Ruslan Ahmetov da hayatını resmî bir kurumda çalışarak, ancak kendi mesleği olan jıravlığı öğreterek kazanmaktadır.

Ruslan Ahmedov, 1977 yılında Akmescid'e bağlı Karmakşı avdanında doğmuş genç bir jırav. Babasının adı, Cumabay; annesinin adı Hadişa'dır. Dede Korkut efsanelerinin anlatıldığı ve türbesinin bulunduğu yer olarak bilinen, Korkut Ata ile aynileşen Karmakşı avdanı Ruslan'ın jırav olması için gerekli birikimi sağlamış olmalıdır.

Bala Jırav olarak da tanınan Ruslan Ahmetov, Kızılorda Korkut Ata Devlet Üniversitesi'nde jırav öğretmeni olarak çalışmaktadır.

Evli ve Batırhan adlı bir çocuk babası olan Ruslan, on üç yaşından itibaren jıravlığa merak salmış, dombra ve şan kobız (ağız kopuzu) çalmayı öğrenmiştir. Özellikle dedesi olan Rahmat Jırav, Ruslan'ın jıravlık hünerini öğrenmesinde etkili olmuştur. Karmakşılı Jabbar Tonguşbay ve Bidas Üstünbay'ın, Kızılordalı Almas Ahmatov'un çıraklığını yapan Ruslan, Seyit Amangeldi ve Almasbek Jırav'ın ustasıdır. Jıravlarla ilgili kitabî bilgileri küçük yaştan itibaren okuyan Ruslan, jıravlıkla ilgili bilgilerden bir kısmını da buradan öğrenmiştir.

Bazar Jırav'ın Emine Kız, Omar Jırav'ın Şorayak Üç Yumurtkası ve Köroğlu'nun bazı bölümlerini anlatabilen Ruslan, daha çok arnav (karşılama, hoş geldiniz şiiri) söylemektedir. Bildiği şiirleri ustalarından öğrendiğini ifade eden jırav, irticalinin de olduğunu söylemesine rağmen zaman ve mekanın buna uygun olmadığını söyleyerek, kendi şiirlerinden örnek vermedi. Burada verdiğimiz örneğin kime ait olduğunu

sorduğumuzda ise kendisinin olduğunu ve bunu ezberden söylediğini ifade etti. Çeşitli yarışma ve akınların toplantılarına katıldığını söyleyen Ruslan Ahmetov, Karakalpakistan, Özbekistan ve Türkiye’de bulunup buralarda yarışmalara ve toplantılara katılmış. Katıldığı toplantılarda birçok ödül alan Ruslan Jırav’ın Kızılorda çevresinde tanınan bir şahsiyet olduğunu müşahede ettik.

Ruslan Ahmetov ile ilgili bilgileri, Kazakistan’ın Kızılorda vilayetinde mülakat yapmak suretiyle edindik. 15 Nisan 2001 tarihinde, Dr. Ayşe YÜCEL ÇETİN ve Dr. Tahsin PARLAK ile birlikte görüştüğümüz Ruslan Ahmetov ile ilgili bilgi edinmek amacıyla, hazırladığımız “Jırşı Turalı Melimetter” adıyla düzenlediğimiz 46 soruluk bir anket doldurduk. Anket soruları, jırşının biyografik bilgileri ile icra ettiği sanatı ve gelenek hakkında bilgi edinmeye yönelik biçimde hazırlandı. Görüşmemizde uyguladığımız anket yanında, ses kaydı da yaptık. Tespit ettiğimiz termeyi, Dinara DÜYSEBAYEVA yazıya aktardı. Yazıya aktarılan metinde anlaşılmayan kısımlar “.....” biçiminde gösterildi.

Ruslan Ahmetov ile görüşmemizde, kendisinin hikâye(liro-epos) anlattığını ifade etti. Ancak, liro-eposların her zaman, her yerde anlatılmadığını, bunun özel zamanlarının olduğunu ifade etti. Yine de bize kısa bir hikâye anlatabileceğini ifade ederek bir “terme” söyledi. Kopuz eşliğinde söylediği terme yazımızın sonunda Türkiye Türkçesi’ne aktararak verdik.

Kırgız, Özbek, Karakalpak halk şiirinde de olan Terme, kazak sahası sözlü geleneğinde kalıplaşmış lirik şiir türüdür. Kopuz ve dombra eşliğinde söylenen terme, daha çok nakil söz üzerine kurulmuş şiirlerdir.¹⁰ Terme, bundan dolayı da sadece bir konu çevresinde kurulmayıp, çeşitli konuların bir araya gelmesi ile kurulan şiir türü olarak ifade edilmektedir. Genellikle 7 ve 8’li hece ile söylenen/ yazılan terme, ferdî ürün olmanın yanında anonim karakter de gösterebilir. Toplum eğitmek, bilgilendirmek amacıyla söylenen terme, kendine has ezgi ile icra edilmektedir. Hikaye veya destan anlatımında, anlatmaya başladığı

¹⁰ AHMETOV – ŞANBAYEV, age., s.199

zaman önce termenin söylenmesi, Türkiye ve Azerbaycan sahasında söylenen hikâye döşemelerine benzemektedir.¹¹

E,e,e,ey, av,au...	<i>E...,e,e,ey, av, au.....</i>
Asılı tüpsüz akımağın	<i>Soyu köksüz ahmağın,</i>
Ketti dep ul matkap kul matkap	<i>Gitti deyip,oğul övüp kul övüp</i>
Pıygılı bitip karalıp	<i>Niyeti kötü olup, gözü kararıp</i>
Kara jer turmak turaktap	<i>Kara yer gibi durmaz istikrarlı olmaz</i>
Bilmey jürse jebedi (dep edi?)	<i>Bilmezse....(bilmeden yaşarsa)</i>
.....jirtaktap	<i>.....sırtıp</i>
Sultan Avez bir küni	<i>Sultan Avez bir gün</i>
Batır er (edi?) turgan jaralıp	<i>Bahadır bir er idi ezelden</i>
Jabilıp kelse atadan	<i>Sürüp gelse atadan</i>
...mıktı bop sonda jüredi	<i>...olup o zaman yaşar (gününi geçirir)</i>
Balalıkpen jaltaktap	<i>Çocuklukla onun bunun ağzına bakıp</i>
Akıl esi kiredi	<i>Aklı olgunlaşır (aklı başına gelir)</i>
On seggiz jaska kelgende	<i>On sekiz yaşına geldiğinde</i>
Utadan ulga ...	<i>Atadan oğla.....</i>
Moynıña tüsken soñ...	<i>Boynuna yüklendikten sonra...</i>
İlañın jok kurtpakka	<i>İlacın yok kurutmaya (Çare yok bitirmeye, yok etmeye)</i>
Jürersin äri arkalap	<i>Yaşarsın hem artık sırtlayarak</i>
Bul dünyanıñ kamı üşin	<i>Bu dünyanın menfaati için</i>
Oylaydı jigit är talap	<i>Düşünür yiğit her türlü gayreti</i>
Sonda küter tilersin	<i>O zaman bekler dua dilersin</i>
Ayırıp jaksı-jamandı	<i>Ayırıp iyi-kötüyü</i>
Basta abıroy tumşalap	<i>Başta şerefini koruyup</i>
Seherdiñ samal jelindey	<i>Seherin sam yeli gibi</i>
Jigittin jıyganı	<i>Yiğidin topladığı (tecrübesi)</i>
Dürkirep jürer basında alşaktap	<i>Saltanatlı geçirir başında mağrur mağru</i>
E...,e....ey, ey alşaktap ey...	<i>E...,e....ey...,ey mağrur ey...</i>

¹¹ ERGUN,age., s.75

Şaynap kiydi ökşesin
 Kõn etiktin ılıjaktap
 Osılay eken äkeli....
 Jigittiktin baykasañ
 Jazgı javgan jañbirmen
 Bãyşeşektay köpirip
 Jorgaday basar ayağın
 Erkek-äyel şalkaktap
 Düniya şirkin köşpeli
 Bir jerde turmas turaktap
 Bir küni keter basınñan
 Tülkidey suluv kızday bop(?)
 Eki de kolı bulgaktap

.....
 Adamazttı kasına
 Oyun külki ...arzan
 Erge de keler bir sävlet
 Jerge de keler bir sävlet
 Basıñda dävır turganda
 Köp söyle tilim ırğaktap
 Kayalı jok kurgırdı
 Uvakıtında şıgarmay
 Ne kılasıñ kursaktap?
 Kara jer degen kay jakka
 Aldıñ şöp şıgadı
 Şıbanday bala şağında
 Jürgende kañşa ardaktap
 .....belgisi
 .....közdiñ parkına
 Kur küledi ırjaktap
 Opasız fani jalğanıñ
 Baykap tursañ akırı
 Altayı tülki sekildi
 Aldıñdan kaşkan jortaktap
 Adamnıñ köñli.....

Çiğnercesine giydi ökşesini
 Gõn çizmeyi sırtarak
 Böyleyimiş yiğitlik ifadesi
 Yiğitliğin dikkat etsen
 Yazın yağın yağmur ile
 Köpürerek yeşeren kardelen gibi
 Yorga (?) gibi basar ayağını
 Erkek –kadın mağrurlanarak
 Dünya çirkindner göçmeli
 Bir yerde durmaz istikrarlı
 Bir gün gider başından(hayatından)
 Tilkice, güzel kız gibi olur
 İki kolunu da (elini kolunu)
 sallayarak

.....
 İnsanoğlunun karşısına
 Oyun ve gülünç ucuzdur
 Yiğide de gelir bir saltanat
 Yere de gelir bir salltanat
 Başında devranın varken
 Çok söyle dilim ezgiyle
 Hayali olmayan uğursuzu
 Vaktinde çıkarmayıp
 Ne yapacaksın tutarak
 Kara yer dediğin hangi tarafa
 Önüne ot çıkar
 Sinek gibi çocukluk çağında
 Yürüyende ne kadar kıymetlendirip
 .....işareti
 .... Gözün farkına
 Sadece güler sırtıp
 Vefasız fani dünyanın
 Dikkatlice bakarsan sonu
 Kurnaz tilki şeklinde
 Önünden düşerek kaçan
 Adamın gönli.....

Körgeñ soñ.....

.....

Kos ayağı....

Ornayın dese ogan da

.....ulgayıp ketti oñ talap

Atanıñ .....

Düniyeni jıydık tırnaktap

Arktasımen halkımnıñ

Katar kurbı jürgeñ soñ

Men de jürmin işinde

Tay kunanday oynaktap

Görünce.....

.....

İki ayağı.....

Yerleşeyim dese ona da

.....büyüdü gitti doğru talep

Babanın.....

Dünyaca malını yığdık toplayıp

Destekleriyle halkımın

Akranlarım yaşayınca

Ben de yaşıyorum içinde

Kunan tay gibi oynayarak